

**Tadeusz Kantor, «Pròleg» a *oh dolça nit. Les Classes d'Avinyó*
(Traducció: TNC)**

Per no permetre
una interpretació
que no estigui conforme
amb les meves idees,
faig notar que la xemeneia
enmig de l'escenari
és la meva xemeneia.
La xemeneia del meu quadre.
Cadascun dels meus quadres és
la meva casa.
És la xemeneia de casa meva.
Després de l'incendi.
No és un decorat.
És la meva «casa».

Ara ja puc
en aquesta casa
fer-hi tranquil·lament
el que em doni la gana.
Fins i tot «llogar-la».
D'altra banda,
hi entra tota mena de gent
a casa meva, allà a Cracòvia,
i això en els moments
menys oportuns.

Com veureu d'aquí poc,
l'he llogat a Nino, el músic
del contrabaix
i a la seva amiga Helka.
Ell, com d'altra banda tots aquells

que durant «Aquesta Nit»
ha deixat entrar a la seva
habitació,
jeuen morts.
Després de la catàstrofe.
Us deixo.